

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Löpande försäljning eller realisation

A. Besvär av lantbrukaren J. angående inkomsttaxering år 1958. — J. förvärvade 1956 dels en jordbruksfastighet, dels levande och döda inventarier, däribland en häst, som värderades till 1.500 kr, och en traktor. Hästen dog 1957. J. erhöll i försäkringsersättning 1.500 kr. J. ansåg, att realisation förelåg, då han inte ämnade köpa ny häst. PN=KR ansåg löpande försäljning föreligga, enär avyttringen av hästen inte skett i samband med omläggning av jordbruksdriften. RR hänförde avyttringen till realisation. (RR:s utslag den 16/6 1965.)

B. Besvär av arrendatorn S. angående inkomsttaxering år 1958. — S. hade vid utgången av år 1954 3 hästar samt vid utgången av åren 1955—1956 2 hästar vardera året. 1957 såldes en häst. PN=KR ansåg löpande försäljning föreligga. RR hänförde försäljningen till realisation. (RR:s utslag den 25/8 1965.)

C. Besvär av hemmansägaren K. angående inkomsttaxering år 1958. — K. hade i genomsnitt haft 5 kor på sin jordbruksfastighet men ingen häst. År 1957 sålde han en ko för 569 kr och köpte en häst för 1.850 kr. K. ansåg skattefri realisation föreligga, enär gården inte kunde föda 5 kor och 1 häst. KR ansåg försäljningen såsom löpande. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/8 1965.)

Avdrag vägrat för avgift till Fastigheternas förhandlingsorganisation

Besvär av V. Sparbank angående inkomsttaxering år 1957. — Enligt § 1 i de stadgar för Fastigheternas förhandlingsorganisation, som gällde under beskattningsåret, hade denna till ändamål att sammansluta fastighetsarbetsgivare i syfte att tillvarataga och främja deras gemensamma intressen i frågor rörande förhållandet mellan dem och deras arbetstagare i fastighetsförvaltningen. I sådant avseende ålåg det organisationen särskilt att befordra samverkan mellan medlemmarna vid fastställandet av arbets- och lönevillkor, att bilägga tvister och konflikter mellan medlemmarna och deras ifrågavarande arbetstagare samt att bereda medlemmarna ekonomiskt stöd vid arbetskonflikter, som avsåg fastighetsförvaltningen. Jämlikt § 9 i stadgarna skulle medlem erläggas årsavgift till organisationen dels med ett av styrelsen fastställt belopp för fastighet, lägst 10 och högst 20 kr, dels med belopp enligt särskild skala, beräknat efter sammanlagda taxeringsvärdet å medlems fastigheter; lägsta avgift utgjorde 20 kr. Vidare gällde enligt § 21 i stadgarna, att medlem i organisationen fick efter beslut av styrelsen tilldelas ersättning vid strejk eller lockout i den mån medel därför funnes tillgängliga. Sådan ersättning fick dock i regel

inte tilldelas medlem, som inte erlagt förfallna avgifter. För möjliggörande av dylik ersättning var medlemmarna skyldiga erlägga det belopp, som ombudsmöte med tre fjärdedelar av vid mötet avgivna röster beslutade uttaxera. Detta belopp fick dock för varje medlem per år räknat uppgå till högst en halv promille av sammanlagda taxeringsvärdet av medlemsfastigheter. De sålunda uttaxerade medel, vilka inte omedelbart togs i anspråk för här äsyftad ersättning, skulle avsättas till en särskild fond, benämnd säkerhetsfond, som redovisades för sig och endast fick användas för här avsett ändamål. Till denna fond fick jämväl avsättning ske av den del av under de två sistförflutna kalenderåren uppkommet överskott å organisationens verksamhet, som ordinarie ombudsmöte på förslag av styrelsen beslutade.

Sparbanken yrkade att i förvärvskällan annan fastighet erhålla avdrag för avgift till Fastigheternas förhandlingsorganisation med 100 kr. Sparbanken framhöll, att det enligt stadgarna ålåg föreningen, som är en arbetsgivareorganisation, att bereda medlemmarna ekonomiskt stöd vid arbetskonflikter som avsåg fastighetsförvaltningen. PN=KR vägrade avdraget.

RR: Av handlingarna i målet framgår icke, i vad mån den årliga avgiften till Fastigheternas förhandlingsorganisation avser att bereda medlem ersättning vid strejk eller lockout och i vad mån avgiften avser att täcka kostnader för organisationens övriga verksamhet. I vart fall giver utredningen icke stöd för att anse, att avgiften till någon väsentligare del skulle användas för det förra ändamålet. Med hänsyn härtill och då avgiften till den del, den utgår för att täcka kostnader för annan verksamhet än att bereda

medlemmarna ersättning vid arbetskonflikter, icke är avdragsgill, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 25/8 1965.)

Jfr. Bylin, Skattenytt 1960 sid. 205—206 och särskilt sid. 213 not. 19.

Underskott

Besvär av fabriksarbetaren C. angående inkomsttaxering år 1959. — C. utgav under år 1958 å eget förlag en bok, "Människan och världsalltet". Av boken, som trycktes i 1.000 exemplar, såldes 11 exemplar. C. erhöll inte avdrag för uppkommet underskott (RR:s utslag den 5/5 1965.)

Ersättning för mistat gott affärläge

Besvär av bageriidkerskan W. angående inkomsttaxering år 1957. — W. var bosatt och drev rörelse i egen fastighet i Hässleholm. Genom K. M:ts dom den 24/4 1956 rörande inlösen jämlikt 41 § byggnadslagen av ifrågavarande fastighet förpliktades staden att till W. utgiva ersättning för fastighetsvärde med 90.000 kr, avseende markvärde, och för hinder i näring med mera med 45.000 kr. TN beskattade W. för beloppet 45.000 kr såsom intäkt av rörelse. — PN fann att beloppet 45.000 kr till den del detsamma utgjorde ersättning för mistat gott affärläge — av PN uppskattat till 30.000 kr — inte borde anses utgöra skattepliktig intäkt av rörelse. — TI yrkade att beloppet 30.000 kr skulle beskattas, då ersättningen för mistat gott affärläge av K. M:t hänförts till rörelsens affärläge och inte till fastighetens affärläge samt med hänsyn härtill ersättningen å 45.000 kr i sin helhet fick anses utgöra skattepliktig intäkt i rörelsen. — KR, som biföll TI:s yrkande, yttrade: Av K. M:ts ovannäm-

da dom framgår, att den W. tillerkända ersättningen för mark, 90.000 kr, beräknats efter markens värde vid ny bebyggelse. Sistberörda ersättning måste på grund härav antagas hava innefattat all den ersättning, som kunnat tillerkännas W. i egenskap av den inlösta fastighetens ägare. Ersättningen å 45.000 kr får med hänsyn härtill anses i sin helhet tillerkänd W. i hennes egenskap av rörelseidkare. Till den del sistnämnda ersättning avsett mistat gott affärsläge måste den anses utgöra ersättning för genom inlösningen förlorad goodwill och skall förty beskattas som intäkt av rörelse.

Hos RR yrkade W. taxering = PN. RR biföll W:s talan, enär den ersättning, som W. uppburit vid inlösen jämlikt 41 § byggnadslagen av den henne tillhöriga fastigheten, inte såvitt i målet är fråga kunde anses hänförlig till intäkt av rörelse. (RR:s utslag den 2/6 1965.)

Jfr. SOU 1949:9 sid. 102, Prop 1951:170 sid. 63, Bev. U. 1951:62 sid. 42, RN 1955:3:2 samt NJA 1956 ref. 26.

Ann.: Värde av ett affärsläge borde i fastighetsägarens hand i princip vara att hänföra till fastighetens värde.

Avdrag för kostnader för fördjupning av farled till ett företags kajänläggning

Besvär av Loussavaara-Kiirunavaara Aktiebolag angående förhandsbesked. — För att möjliggöra export av malm över Luleå med fartyg upp till 35.000 ton d. w. hade bolaget utfört fördjupningsarbeten i form av muddring av lösa massor och bortsprängning av vissa bergspartier för skapande av en farled från yttre insegling leden till bolagets nya kajänläggning, belägen på Svartön inom Luleå stad. Farleden, som även betjänade fartyg i annan trafik, var inte bolagets egendom. Bolaget

anhöll om förhandsbesked, huruvida bolaget var berättigat till engångsbortskrivning eller årlig avskrivning för kostnaderna för fördjupningsarbetena. — RN fann, att bolagets kajänläggning genom fördjupningen av farleden — oavsett att farleden kunde utnyttjas även av andra än bolaget — fick antagas ha ökat i värde med belopp, som inte understeg bolagets kostnader för fördjupningen av farleden. Kostnaderna var därför inte för bolaget i beskattningshänseende avdragsgilla. — RR: Av skäl, som RN anført, och då handlingarnas innehåll icke ger stöd för bedömning i vad mån hamnfastighetens ökade värde är att hänföra till annat än grundförbättring, varå värdeminskningsskatt avdrag icke får göras, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 25/5 1965.)

Jfr. RÅ 1957 Fi 717 och RÅ 1964 ref. 8 (Skattenytt 1964 sid. 372.).

Avdrag för kostnad för jubileumsmiddag

Besvär av TI angående A. Aktiebolags taxering till statlig inkomstskatt år 1956. — Bolaget, ett typiskt familjebolag, högtidlighöll företagets 70-årsjubileum med en jubileumsmiddag, vid vilken landshövdingen förrättade utdelning av Patr. Sällskapetets medaljer. Kostnaden för middagen, vari deltog 251 personer, uppgick till 22.961 kr (kuvertkostnad, vickning, betjänings- och garderobsavgifter, tobaksvaror och musik), motsvarande över 91 kr per deltagare. Enligt bolaget var av deltagarna 167 anställda, 37 officiella personer (huvudsakligen representanter för länets styrelse och staden, i flertalet fall med fruar) 7 pressrepresentanter, 11 affärskontakter, 20 "övriga" och 8 musiker. Hos PN yttrade TO, att åtminstone

42 personer borde betecknas som "övriga" (bl. a. läkare, tandläkare och lärare samt andra representanter för staden än borgmästaren samt stadsfullmäktiges och DK:s ordf.) samt att kostnaden syntes hög i beaktande av jubiléets betydelse för bolaget och dettas storlek (omsättning 7,6 mkr); varför en inte oväsentlig del av middagskostnaden borde betecknas som en personlig umgängeskostnad för aktieägarna. PN medgav avdrag för middagskostnader med 10.400 kr (208 gäster à 50 kr). — Hos KR uppgav bolaget, att umgängesvännen inbjudits endast om de haft sådan ställning i samhället eller befattning med bolaget att det ur den synpunkten varit förenligt med bolagets intresse att inbjuda dem, att anledningen till att rektorer och likn. representanter för läroanstalter (jämte fruar sammanlagt 10 personer) inbjudits varit att bolaget i samband med jubiléet gjort vissa donationer till läroanstalterna, att bolaget på olika sätt haft kontakt med inbjudna läkare (jämte fruar 10 personer) samt att bolaget under flera år haft goda kontakter med flera av stadens tjänstemän. TI tillstyrkte avdrag med $(228 \times 50 =)$ 11.400 kr. KR ansåg bolaget berättigat till avdrag med yrkat belopp, 22.961 kr. — Hos RR yrkade TI, att avdraget måtte begränsas till 11.400 kr. RR fann utgifterna för jubileumsmiddagen skäligen inte kunna anses hänförliga till avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse till högre belopp än 16.000 kr. (RR:s utslag den 11/5 1965.)

Anm.: Medgivet avdrag å 16.000 kr kan antagas ungefärligen motsvara 228 gäster à 70 kr, ev. 251 gäster à 65 kr. Jfr RN 1964:1:1, särskilt under II, femte st. och III, första—fjärde st.

Utdelning av kulturpris (reklamkostnad)

Besvär av TI angående A. Aktiebolags inkomsttaxering år 1960 och 1961 samt bolaget åsatt eftertaxering för år 1959. — Bolaget instiftade år 1955 ett pris å 10.000 danska kr, som av en särskilt utsedd jury årligen skulle tilldelas dansk man eller kvinna, vilken gjort en bestående insats i danskt kulturliv. Priserna utdelades under solenna former i närvaro av framstående kulturpersonligheter med fackmässig anknytning till pristagarna samt representanter för bolaget och den danska pressen. De utdelade priserna och kostnader för utdelningshögtidigheterna bestreds av ett helägt danskt dotterbolag, vilket i sin tur erhöll årliga kostnadsutjämningsbidrag av moderbolaget, bland annat för ifrågavarande utgifter. Dessa uppgick under åren 1958—1960 till i svenska mynt 10.950, 17.230 respektive 9.138 kr. Moderbolaget erhöll av PN=KR=RR avdrag för nämnda, i kostnadsutjämningsbidragen ingående belopp. (RR:s utslag den 12/5 1965.)

Nedskrivning av fordran, utgörande såväl varu- som lånefordran

Besvär av R. Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1957 — Bolaget, som drev ett mindre kraftverk, hade under tre år verkställt nedskrivning av ett fordringsbelopp om 159.923 kr å ett industriföretag, vilket företag gått i konkurs 1955. Bolaget taxerades inte år 1956, enär — efter nedskrivning å nämnda fordran med 26.227 kr — underskott uppkommit med 20.439 kr. Vid 1957 års tax. konstaterades att fordringen utgjordes av såväl varufordran å 121.654 kr som lånefordran samt att bolaget vid nedskrivningen inte gjort någon åtskillnad mellan varuford-

ringar och lånefordringar. PN medgav bolaget avdrag för lika stor del av nedskrivningen som varufordringen utgjorde av totala fordringsbeloppet, eller 74.132 kr, motsvarande 76.1 % av yrkade 97.414 kr. Därvid hade antagits, att bolaget vid 1956 års tax. erhållit avdrag för nedskrivning efter samma grunder. (Vid 1958 års tax. medgavs bolaget avdrag för nedskrivning av varufordringen med 27.653 kr.) Bolaget hävdade att, eftersom vid 1956 års tax. redovisad förlust täckts av beskattade vinstmedel, motsvarande del av nedskrivningen skulle anses verkställd å lånefordringen och att bolaget förty vid 1957 års tax. borde erhålla däremot svarande högre avdrag för nedskrivningen å varufordringsdelen.

RR: Vid nedskrivning å fordringen i dess helhet får bolaget anses berättigat att bestämma, hur stor del av nedskrivningen, som skall avse vardera delen av fordringen. Vid 1956 års tax. får bolaget anses ha kunnat utnyttja avdrag å varufordringen med 5.788 kr (26.227—20.439). Vid 1958 års tax. har bolaget erhållit sådant avdrag med 27.653 kr. För återstoden (121.654—5.788—27.563 =) 88.303 kr föreligger avdragsrätt vid nu förevarande tax. Då avdrag medgivits med allenast 74.132 kr är bolaget således berättigat till avdrag med ytterligare 14.171 kr. (RR:s utslag den 2/6 1965.)

Anm.: Betr. frågan om rätt å för nedskrivning av fordran se bl. a. RÅ 1932: Fi 234, 1950: Fi 891—92 och 1957: Fi 335.

Avdrag för förlust vid försäljning av personbil

Besvär av Aktiebolaget S. angående inkomsttaxering år 1958. — Bolaget, som tidigare drivit varvsrörelse, hade sedan år

1953 inte drivit rörelse. En personbil, som anskaffats år 1950 för 10.500 kr, såldes 1957, varvid en bokföringsmässig förlust å 4.850 kr uppkom. RR, som lämnade bolagets yrkande om avdrag för förlusten utan bifall, anförde. Av handlingarna framgår, att bolagets rörelse upphört senast 1953. I målet har icke förekommit någon omständighet, på grund varav bolaget det oaktat må anses berättigat till avdrag med anledning av att en för rörelsen år 1950 anskaffad bil blivit såld under år 1957. (RR:s utslag den 1/6 1965.)

Förvärv av fastighet genom köp eller gåva

Besvär av lantbrukaren X. angående förhandsbesked. — X. och hans hustru hade enligt köpekontrakt den 11 december 1959 för en köpeskilling av 90.000 kr av X:s föräldrar förvärvat två jordbruksfastigheter, som var åsatta ett gemensamt taxeringsvärde av 127.300 kr, därav jordbruksvärde 122.000 kr och skogsvärde 5.300 kr. Köpeskillingen hade erlagts på det sättet, att X. och hans hustru övertagit betalningsansvaret för in-tecknad gäld å 75.246 kr och utfärdat revers å 14.753 kr. Makarna hade vidare erlagt gåvoskatt för det belopp å 37.300 kr. varmed köpeskillingen understeg fastigheternas taxeringsvärde. X:s föräldrar hade ägt fastigheterna mer än 10 år. Fastigheternas areal utgjorde 77,5672 hektar. X. anhöll om förhandsbesked, huruvida vinst vid försäljning för 22.500 kr av ett område om cirka 10 hektar utgjorde skattepliktig realisationsvinst.

RN fann, att X. och hans hustru förvärvat fastigheterna till $\frac{90.000}{127.300}$ genom köp och till övriga delar genom gåva samt att, vid beräkning av realisationsvinst vid

försäljning av ett område om c:a 10 hektar av fastigheterna, säljarna skulle anses ha förvärvat det sålda området till motsvarande andelar genom köp respektive gåva. På grund därav och då — såvitt angick de i gåva erhållna delarna — mer än 10 år förflutit från givarnas förvärv av egendomen, förklarade RN, att den del av vinsten vid försäljningen av ifrågasatt område, som belöpte på de genom köp förvärvade delarna av området, utgjorde skattepliktig realisationsvinst, medan vinsten i övrigt inte utgjorde skattepliktig realisationsvinst. Vidare förklarade RN, att vid beräkning av den skattepliktiga realisationsvinsten skulle såsom intäkt upptagas $15.907 \text{ kr} \left(\frac{90.000}{127.300} \text{ av } 22.500 \right)$ samt — i brist på annan utredning rörande markens värde — avdrag åtnjutas, förutom för andel i övriga omkostnader, för anskaffningsvärde å de av säljarna genom köp förvärvade delarna av området med 4.192 kr enl. följ. beräkning: Anskaffningsvärde för fastigheternas totala mark: $\frac{1}{3}$ av tax. jordbr.värde 122.000 kr = 40.667 kr + tax. skogsvärde 5.300 kr = 45.967 kr, avrundat till 46.000 kr. Anskaffningsvärde för det sålda området: $\frac{10}{77,5672}$ av 46.000 kr = 5.930 kr; därav hänförligt till de av säljarna genom köp förvärvade delarna: $\frac{90.000}{127.300}$ av 5.930 kr = 4.192 kr. — Två ledamöter fann det med avseende å omständigheterna uppenbart, att X:s fång, ehuru det betecknas som köp, huvudsakligen hade karaktär av gåva.

RR — som i sitt utslag framhöll, att fastigheterna vid X:s och hans hustrus förvärv år 1959 från X:s föräldrar haft

ett gemensamt tax.värde av 127.300 kr samt att förvärvet skett på villkor, bland annat, att X. och hans hustru övertog betalningsansvaret för in-tecknad skuld å c:a 75.200 kr och utfärdade revers å c:a 14.800 kr, vilka båda belopp tillhopa utgjorde 90.000 kr — fann med hänsyn till de villkor, som sålunda gällt för makarnas förvärv av fastigheterna, att makarnas fång huvudsakligen fick anses ha haft karaktär av gåva och förklarade, att vinsten genom den ifrågasatta markförsäljningen inte utgjorde skattepliktig realisationsvinst. (RR:s utslag den 4/5 1965.)

Anm.: Utgången synes inte stå i full överensstämmelse med tidigare praxis, såsom den t. ex. kommit till uttryck i RÅ 1960 Fi 123 (Skattentytt 1960 sid. 181). Jfr. även RN 1954 nr 5:2 b (RN:s ordf:s utveckling av sin mening) samt Bylin i Skattentytt 1961 sid. 453 f. Det synes inte föreligga tillräckliga skäl för antagande, att RR övergivit sin praxis beträffande blandade fång och helt anslutit sig till huvudsaklighetsprincipen. Denna princip har emellertid lagfästs beträffande lagfartsstämpeln (prop 1964:75 sid 87—88), se Wernlund i Skattentytt 1964 sid. 157 f.

Nedsatt skatteförmåga på grund av förhållanden, vilka inträffat efter avflyttning från riket

Besvär av kamreraren S. angående inkomsttaxering år 1961. — S., som är italiensk medborgare och varit bosatt i Sverige, avflyttade den 30/5 1960 från Sverige för att återvända till Italien. Under resan dit insjuknade hans hustru och intogs på sjukhus i Innsbruck. Kostnaderna för hennes behandling uppgick till 2.000 kr. S. yrkade i dekl. avdrag för nedsatt skatteförmåga med 2.000 kr. TN medgav av-

drag med 1.000 kr. PN=KR vägrade avdrag. RR: Enligt vad utredningen i målet giver vid handen har S:s skatteförmåga under den tid han varit här i riket bosatt icke varit väsentligen nedsatt. På grund härav och då hänsyn ej kan tagas till förhållanden, som inträffat efter det S. avflyttat från riket, lämnar RR besvären utan bifall. (En ledamot var skiljaktig och ville medge extra avdrag med 1.000 kr, när kostnaderna för hustruns sjukdom uppstått innan S. bosatt sig i Italien.) (RR:s utslag den 9/6 1965.)

Fråga om besvär anförts i rätt tid hos PN

Besvär av P. Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1962. — Bolaget avlämnade inte någon deklaration år 1962. TN taxerade bolaget och uppskattade därvid bolagets inkomst av rörelse till 5.000 kr. PN lämnade vid sammanträde den 23—25 april 1963 av bolaget anförda besvär utan bifall, när bolaget inte avlämnat deklaration och således inte visat, att taxeringarna blivit för höga. Bolaget, som delgavs PN:s beslut den 20 maj 1963, inkom den 21 maj 1963 till PN:s kansli med en av bolaget undertecknad deklaration, vari inkomsten av rörelse uppgavs till 41 kr. I en den 2 september 1963 till PN:s kansli inkommen, till KR ställd besvärsskrift yrkade bolaget — under hänvisning till ett exemplar av förenämnda deklaration — att taxeringarna skulle undanröjas.

KR upptog inte bolagets yrkande till prövning, när besvären inkommit efter besvärstidens utgång och skäl för prövning i extraordinär väg inte visats föreligga.

RR: Bolaget har den 21 maj 1963 och således innan den tid utgått, inom vilken bolaget ägt anförda besvär över PN:s be-

slut, inkommit till PN:s kansli med en av bolaget undertecknad självdeklaration, avseende taxering år 1962. Deklarationen får anses ha innefattat yrkande, att de åsatta taxeringarna skulle undanröjas. När hinder icke kan anses föreligga mot att nämnda yrkande prövas såsom besvär över prövningsnämndens beslut, finner RR skäligt att, med undanröjande av KR:s beslut, visa målet åter till KR för ny behandling. (RR:s utslag den 5/5 1965.)

Fråga om reservationsbesvär skall anses anförda i behörig ordning

Besvär av TI angående direktören A:s inkomst- och förmögenhetstaxering år 1959. I en till PN:s kansli den 30/4 1960 inkommen besvärsskrivelse anförde TI: A. har hos PN anfört besvär i fråga om 1959 års taxering. Utredningen i målet har ännu ej avslutats. När fråga synes kunna uppkomma om högre taxering än vad TN beslutat, får jag reservationsvis anförda besvär över A:s jämte i förekommande fall makens taxering. Jag får samtidigt anhålla om anstånd till den 1 nästkommande juni månad med den närmare preciseringen av den beloppsmässiga ramen för mina besvär och grunderna för min talan.

Under återopande av de reservationsvis anförda besvären inkom till PN:s kansli den 25/5 1960 TI:s yrkande om höjning av A:s inkomst- och förmögenhetstaxering. A. invände, att det allmännas talan inte väckts i föreskriven ordning och därför inte kunde upptagas till prövning. PN biföll TI:s yrkande beträffande inkomsttaxeringen men lämnade hans talan beträffande förmögenhetstaxeringen utan bifall. KR: Jämlikt grunderna för 76 § TF äro av TI hos PN reservationsvis anförda

besvär utan angivande av preciserat yrkande att anse såsom icke anförda i behörig ordning. TI har preciserat sitt yrkande först i den till prövningsnämndens kansli den 25/6 1960 inkomna skriften. Besvär har således icke anförts inom den i 76 § TF stadgade tiden. Som PN med hänsyn härtill icke ägt upptaga det allmännas talan om förenämnda höjningar av A:s taxeringar till prövning, prövar KR lagligt undanröja PN:s beslut i vad det avser bifall till det allmännas talan om höjningarna av inkomsttaxeringarna och om upptagandet av TI:s yrkande beträffande förmögenhetstaxeringen till prövning. RR, som fann TI:s i målet förda talan inte lagligen kunna avvisas på av KR åberopade skäl, prövade TI:s talan. (RR:s utslag den 18/5 1965.)

Jfr. RÅ 1962 ref. 34. Samma utgång, två ledamöter skiljaktiga.

Formella förutsättningar för eftertaxering

Besvär av F. A. Aktiebolag angående eftertaxering för år 1956. — Bolagets rörelse hade påförts kostnader å 36.365 kr för en fastighet, vilken disponerades av fru A., änka efter en i bolaget tidigare anställd person. TI yrkade, att bolaget skulle eftertaxeras, enär fastigheten bort schablontaxeras och underskottet därvid bort beräknas till 6.100 kr. Bolaget anförde, att alla för en riktig taxerings åsättande relevanta förhållanden varit kända redan vid 1956 års ordinarie taxering. PN, som åsatte eftertaxering, yttrade bl. a. Med hänsyn till av bolaget åberopade intyg och omständigheterna i övrigt finner PN visserligen styrkt, att vbde inom TN år 1956 haft personlig kännedom om att fru A. bott i fastigheten. Emellertid giva handlingarna i målet icke anledning till

antagande, att taxeringsmässig bedömning av taxeringsenhetens placering i förvärvskälla diskuterats än mindre prövats av TN. — KR fann i likhet med PN förutsättningar för eftertaxering föreligga.

RR: Intäkter och utgifter för ifrågavarande villafastighet måste, såsom KR funnit, anses hänförliga till förvärvskällan annan fastighet och icke till bolagets rörelse. Genom att i sin dekl. likväl redovisa fastigheten såsom ingående i rörelsen utan att därvid tillika lämna sådana upplysningar att med ledning därav kunnat bedömas, huruvida fastighetens redovisning i rörelsen varit rätteligen grundad, måste bolaget anses ha i sin dekl. lämnat oriktigt meddelande rörande fastigheten. Vad bolaget anført rörande vissa upplysningar om fastighetens användning, som av en bolagets revisor skulle ha lämnats till TN:s ordf., kan icke anses utgöra tillräcklig grund för antagande, att det oriktiga meddelandet behörigen rättats av bolaget under taxeringsarbetets gång. På grund härav och då — oavsett att TN:s ordf. och två av dess ledamöter vidgått, att de haft personlig kännedom om att fastigheten av fru A. användes såsom bostad — det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, kan bolagets invändning om bristande formella förutsättningar för eftertaxeringarna icke vinna avseende. (RR:s utslag den 12/5 1965.)

Anm.: Beträffande förutsättning för eftertaxering jfr Lundevall Skattehandbok 2:dra uppl. sid 482.

Vite

Besvär av TI och hemmansägaren S. angående S. ådömt vite. — S. hade förelagts att vid vite av 500 kr. inom viss tid till vederbörande TO avlämna allmän självdeklaration till ledning vid 1962 års

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Avdrag för omkostnader för älgjakt

Ett A/B bedrev under 1962 vid två tillfällen under tillhoppa fyra dagar licensjakt på älg på sina skogsmarker, omfattande ungefär 15.000 har. Jakten bedrevs som drevjakt och som jägare anlätades enl uppgift vana älgjägare inom kretsen för bol:s verksamhet, d v s kunder, leverantörer och andra närstående. Kostnaderna för dessa jakt dagar, vilka bokfördes som omkostnader i rörelsen, uppgick till 10.601 kr, därav 4.128 kr för mat och husrum till i genomsnitt elva jägare under fyra dygn.

TN följde bol:s deklARATION och medgav avdrag för kostnaderna.

Med förmålan att fråga inte kunde anses vara om vare sig avdragsgill ersättning eller avdragsgill representationskostnad gentemot jakttagarna hemställde TI hos PN, att avdrag skulle vägras för

kostnader å 4.128 kr för mat och husrum.

PN biföll TI:s talan, enär kostnaderna för inkvartering av jakttagarna inte kunde anses vid taxering avdragsgilla.

Hos KR yrkade bol. — under framhållande att ersättning inte utgått till jägarna för resor eller ammunition — att avdrag måtte medgivas för nämnda kostnader, vilka bol med hänsyn till älgskadorna på skogarna ansåg vara nödvändiga och rimliga.

KR yttrade. Ifrågavarande kostnader synas böra bedömas i sammanhang med bol:s övriga jakt- och skogsvårdskostnader. De framstå därvid icke som obehöriga eller som oskäligt höga. Anledning att vägra avdrag för kostnaderna kan förty icke anses föreligga, varför KR fastställer de av TN beslutade taxeringarna. (KR:s utslag den 18/6 1965)

taxering. Då deklARATIONEN avlämnades först efter den i föreläggandet föreskrivna tiden, utdömde länsstyrelsen vitet, 500 kr. — Hos KR yrkade S. undanröjande av vitet och åberopade bl. a. att länsstyrelsen i sin jämlikt 4 § 1 mom. taxeringskungörelsen utfärdade kungörelse väl jämlikt 8 § vid 1) taxeringskungörelsen erinrat om bötespåföljden vid underlåtenhet att avlämna deklARATIONEN men inte omnämnt TF:s bestämmelser om vite. — KR förklarade det av S. åbe-

ropade förhållandet inte utgöra hinder mot tillämpning av 124 § TF. Med hänsyn till att S. avlämnat ifrågavarande deklARATION nedsatte KR emellertid det utdömda vitet till 250 kr. — Sedan såväl S. som TI anfört besvär häröver, fann RR S:s besvär såsom för sent inkomna inte kunna upptagas till prövning, varemot TI:s besvär bifölls, enär i målet icke förekommit omständighet, som bort föranleda nedsättning av vitet. (RR:s utslag den 7/4 1965.)